

סב:

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְיִי פִּדְּ מִהֲלִי
מִטַּמְאֵי מַשְׁכָּב וּמוֹשָׁב
הַלְכָה יֵא:

לג ב ג מיי פייִד מהל' כלים
הליִו:
לג ד ה מיי פייִד מהל'
טומאת מת הליִא:
לד ו ז מיי שם הליִג:
לה ח מיי פייִד מהל' כלים
הליִו:

תום' הרא"ש

[illegible]

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

אמר רבי אבא מירי בקפידא תליא מיחמא. דכיון דלא עבר בראשונה נחבטל צבגד ורי עבר נמי צשניה לא טמא הבגד לחוץ לפי שנחבטל צמי מכבוסת וא"ת ולר' אבא תקשה נהני צמתנין הרי זה צבע אפילו דם (נדה) ודלי טהור אף

למספר דמיון דלה עבר איגלא מילתא
למספר שנחטטל בצגד אלה ודאי
בפקידא תליא מילתא וי"ל דלה איגלא
מילתא מילתא שאלה היה ראוי לעבור
מסתלה ע"י שאל עבר עתה שפיר כל
משה הוה מתיבש יומה ודאי ודאי
ומעיקרא שמה היה ראוי לעבור אי
גמיי היה עבור כריש לקיש דמטמא
טומאה בלועה לך אנטרין לומר
ה"ו נבט: **אלמא** בקפידא ה"א
מילתא. וא"ת אם כן מה לורך
בהעברת אמנים כיון דמחטל בלבו
סגי וי"ל דבטלה דעמו אלא כל אדם
אם יבטלו בל שבעה סממנים:
הנה בכתבים דרבנן. מיהו כיון
דרגילות לבא כחם מגופה

וְהַעֲבִיר עָלָיו ז' סָמִים
 וְשִׁהוּרָתוֹ שִׁהוּרוֹת וְ
 לִיָּה הֵנָּה לְכַתְּמִים
 דָּם הִנְדָּה וְדֹא"י מַעֲבִיר
 אָמַר לִיָּה רַבִּי לֹא עֲ
 אִיתִיבִיהָ רַבִּי יוֹחָנָן לֹא
 שֶׁנִּבְלַע בְּבֵית הַבֵּית
 שְׁהוּר הָיָלָא פְּלִיגִי
 הָא בְּכָלִים דְּבִסְפָּא
 מִתְּכַסֶּכֶת וְיוֹצֵא מִמָּה
 וְאִם לֹא שְׁהוּרָה אֵין
 רַבִּיעִיּוֹת שָׁנוּ כָּאֵן עֲ
 אִיתִיבִיהָ ר"ל לְרַבִּי יוֹ
 יִכּוֹל לְצֵאת שְׁהוּר הָא
 ע"ג דְּלֹא נִפְקִי א"א
 יִכּוֹל לְצֵאת וְלֹא הָא
 שְׁהוּר יִכּוֹל לְצֵאת וְ
 טָמֵא כִּי פְּלִיגִי דִּיכּוֹל
 מִרְּבִיר בְּיוֹז דִּיכּוֹל

שיתנו מים צמדה ואם כשיסחטנו
לחנח ימלאו רביעית יותר א"כ ודאי
היה זו רביעית דם וקשה דלפילו לא
ימלאו רביעית יותר מ"מ יכול להיות שהיה זו רביעית שהיה הכסות
צבולועה גם מן המים וגם מן הדם שאין הכל יכול לנאת ונראה דכתיב
בצתוספתא דלהלות (ר"מ) רביעית דם שצלוה בכסות יצד משערין אותו
ומצוי מים צמדה ומכנס ומציא מים אחרים ונותן צבולועה רביעית
ידם ואם היה שזה מראיהן עומדה שאם כן גם מן הצבד יצא רביעית
ידם שהרי גם מן המים ומן הדם נשארו צבדד ולא יהיה מראהו שזה
לא היה זו רביעית דם מתחלה ואם תאמר ומה צריך מדה
לגמול המים הראשונים לא היה צריך אלא שיתן מים צמדה שילא מן הצבד
רביעית ויתן רביעית דם לתבוא ואם ישוה מראיהן עומדה ויבית
הזכיר מדה ראשונה אלא לתת מן השניה כמדתה הלא על
כברתך אינו צריך מן השנים כשיעור שצלתה כסות מן הראשונים
יוסף לומר דמשום הכי נקט מדה צראשונה שאם ימלא רביעית יותר
לא יצא צבולועה ולטורח ולהציא מים שנים דפרשי": **ואם** יאמר ומה
דכל הרביעית צבלע צבדד וא"ת משעה שפנל עליה יחד נטורה
הכסות וא"ת צבולועה קדוש שפנל רביעית צבלע בכסות מה שאינו
יכול לנאת ע"י סמך כבוס ונתבטל צבדד ולא היה (א) רביעית
שלם מעולם: **מקור** רביעיות שנו באן. תימה דהגחול קמא

[illegible]

מדידי בקפידא תליא מילתא. בתמיה. כיון לטהרות שצניעיים טהורות
 ואלמלא לאו דם הוא אחריות משום קשיא אמאי עמלום: דם הנה
 ודאי. כיון נדה שקנאה בקדשין דם אף עב גב דודאי דם הוא: מעביר
 ועליו ו' סממין ומצטנו. ואפילו לא עבר הרי הוא כפול וטהור דם
 הואיל ואין אדם מצטנו עליו אחר

העזרת הסמנים מדלאל לה חזותא.
חרסין. כגון עביט של מי רגלים של
 זכ ושל זכר: **ספוק משקה** **ללאס.**
 כלומר דרך משקה ללאס ע"י ליצון
 החרס וכיון שהיו חרסין אלו בתנור
 בשעת היסקו יצאו מהסקין ונטמאו
 תנור מאחורי: לא **סנו.** הא דקמני
 הוסק אין לא הוסק לא דכל זמן שהן
 נצבעין בחרסין אין מטמאין את אחרי
 התנור אלא משקין קלין שאינן אב
 הטומאה כגון למעת עינו ודס
 מגפסו או מי רגלים דטמא מת או
 טמא שרץ דאפילו כשהוסק יצאו והיו
 הן ממנש באחרי התנור לא טמאוו
 אלא ממנש מדרבנן דלין משקה מטמא
 כלי חוץ ממשקה אב הטומאה: **אבל**
משקין חמורין. כגון מי רגלים של
 זכ ושל זכר שריצה בהן הכתוב
 מעיינות לטמא אדם וכלים: **טמא.**
 התנור אפילו לא הוסק כיון דכיוצין
 ללאס ע"י היסק לאו טומאה בלושה
 היא ומטמאה: אי לא לא. דהוא
 ליה טומאה בלושה בחרסין וטומאה
 בלושה בלזמני כדאמרינן כשהמה
 המהש (חולין ע"א): **טהורין טהורין.**

רביעית דם טמאה
ד רב כהנא מקולי
דם תבוסה דרבנן
ח' ביכיל הבלוע שאינו
כול לצאת טמא ואף
נפא^ה כל היכא דאין
יד עליו דברי הכל
פידי עליו דברי הכל
אית ולא הקפיד עליו
אית אף על גב דלא
אע"ג דיכול לצאת
אם

אי אמרת בשלמא צלוט שאינו יסור
לזאת חלה ע"י הדחק טעור משום
הכי תלינן לקולא ואמרין צבע הוא
וטעור משום דאי נמי דם הוא חולא
דצבע כל קר דליץ סתמנין ויכולין
להעצירו ואף על פי שיכול לזאת על ידי
צפון טעור חלה לדקדך דאמרת הואלין
ויכולין לזאת על ידי היסק כי לא
יאלו נמי טמאין הכא היכי תלינן
לקולא לכאוב תרומה תלויה דלמלא
דם הוא: **אמר ליה הנה לפתמים.**
דשיקר תחילת גזרתן אינה חללא
מהרגש הילכך מקילינן דמדאורייתא
עד שתרעה בצורה: **מעציר עליו**

[illegible]

מילתא היא ורמינאי רביעית דם שנבלע בצגד כו' ומשני מקויל
 י' דלר' יוחנן לא קשה מידי טומאה לערלה דגבי טומאה משום קפידא
 גבי ערלה ניחא ליה בחזותא ולא מצטל ליה והתם משני שינויא דמהני
 וסא דרבנן: **דף יבול' צצא חמא** ואם תאמר ומאי קושיא דלמא דהי
 נלאת על ידי הדחק בצפון הא יכול ללאת ע"י סתם תכבוט טמא דהי
 אוקמינן ופרישנא ואם לאו טהורה אע"ג דיכול ללאת ע"י הדחק
 אינו יכול ללאת כלל דסתמא קמינא ואפילו הכי קיימא שפיר ארישא
 דה"פ

מסורת הש"ס

(א) כלים פ"ט [מ"ה וש]
 איתא ח"ל חסדן ששמש
 בן משקין טמאין ופלו
 לאיר התור וכו'. וע' [מס']
 כריתות טו: ד"ה מלד,
 (ב) ז"ק קא: אהלות פ"ג מ"ב
 ע"ש, (ג) אהלות פ"ג מ"ב,
 (ד) [שם מ"ב], (ה) ר"ש
 א"ר פסא כל היכא דלין יכול
 לגלות ד"ה טבור וכו' וכו' וכו'
 הוא בגמרות ישנות, (ו) רש"א
 מ"ו,

הגהות הב"ח

(א) תר"ה הגמ וכו' צלצע
כדפרישית: (ב) ד"ה ואם
לאו וכו' ולא היה בו רביעית:

מוסף רע"י

[illegible]

ס' הרא"ש (הב)

[illegible]